

บทคัดย่อ

สภาวะจิตใจของผู้ทำละเมิดอันมีลักษณะเป็นประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จะเห็นในกรณีที่ผู้กระทำละเมิดมีพฤติกรรมที่ชั่วร้าย ผิดกระทำในสิ่งที่มีความเสี่ยงอันตรายสูง โดยที่ไม่ได้ใช้ความระมัดระวังแม้แต่เพียงเล็กน้อย และผู้กระทำยังไม่ใส่ใจกับผลของการกระทำที่จะก่อให้เกิดความเสียหายขึ้น กฎหมายจึงต้องทำการป้องปรามไม่ให้กระทบกับความสงบสุขของสังคม ด้วยเหตุที่จะนำไปสู่การเอาเป็นเยี่ยงอย่างให้คนในสังคมคิดว่าพฤติกรรมเช่นนั้นเป็นเรื่องปกติธรรมดาโดยไม่เห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่ชั่วร้ายแต่อย่างใด ซึ่งความคิดเช่นนี้อาจนำไปสู่การทวีความรุนแรงของพฤติกรรมอันมิชอบของคนในสังคมได้ ศาลจึงต้องทำการป้องปราม

นอกจากนี้ "ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง" ยังได้ถูกนำไปใช้ทั้งในระบบกฎหมายแพ่ง กฎหมายอาญา และพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539 กันอย่างแพร่หลาย การทำความเข้าใจในประเด็นปัญหาทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ "ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง" จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งการทำความเข้าใจ "ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง" นั้นจำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาถึงความหมายและหลักเกณฑ์ในการพิจารณาประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เพื่อที่จะได้มีการนำ "ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง" ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงมุ่งเน้นทำการศึกษาลักษณะประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง (Culpa Lata in Tort Law) ในกฎหมายลักษณะละเมิด โดยทำการรวบรวมค้นคว้าเกี่ยวกับวิวัฒนาการของการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ความหมาย ตลอดจนหลักเกณฑ์และคำพิพากษาของศาลในการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ทั้งในศาลไทยและศาลต่างประเทศเพื่อเป็นแนวทางการพิจารณาการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง โดยเปรียบเทียบว่าศาลไทยและต่างประเทศทั้งสองระบบศาลต่างใช้หลักใดในการพิจารณาการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างชัดเจนในความเป็นมาเชิงประวัติศาสตร์ ลักษณะและหลักเกณฑ์ของประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงในกฎหมายลักษณะละเมิด ระดับความระมัดระวังของประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง และการแบ่งแยกระหว่างประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงกับจงใจ ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงกับประมาทเลินเล่อได้ให้อย่างชัดเจนขึ้น